

Na osnovu člana 79. stav 1. tačka 5. Ustavnog zakona i člana 30. stav 2. Uredbe o organizaciji i radu Saveznog izvršnog veća ("Službeni list FNRJ", br. 20/58 i 21/59), Savezno izvršno veće donosi

Uredbu o ratifikaciji Konvencije o ukidanju potrebe legalizacije stranih javnih isprava

Uredba je objavljena u "Službenom listu FNRJ - Dodatak", br. 10/62 od 27.10.1962. godine i "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori, br. 10/2002.

Član 1.

Ratifikuje se Konvencija o ukidanju potrebe i legalizacije stranih javnih isprava, potpisana u Hagu 5. oktobra 1961. godine, koja u originalu na francuskom i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

KONVENCIJA O UKIDANJU POTREBE LEGALIZACIJE STRANIH JAVNIH ISPRAVA

Države potpisnice ove konvencije, želeći da ukinu potrebu diplomatske ili konzularne legalizacije stranih javnih isprava, odlučile su da zaključe radi toga konvenciju i saglasile su se u sledećem:

Član 1.

Ova konvencija primenjuje se na javne isprave koje su sačinjene na teritoriji jedne države ugovornice, a treba da se upotrebe na teritoriji druge države ugovornice.

Stranim javnim ispravama, u smislu ove konvencije, smatraju se:

- a) isprave koje je izdao organ ili službenik državnog pravosuđa, uključujući i one koje je izdalo javno tužilaštvo, šef sudske pisarnice (greffier) ili sudski izvršitelj (huissier de justice);
- b) administrativne isprave;
- c) isprave koje je izdao ili overio javni beležnik;
- d) službene izjave, kao što su navodi o upisu u javne knjige, overa tačnosti datuma, overa potpisa, - kad su stavljene na privatne isprave.

Međutim, ova konvencija se ne primenjuje:

- a) na isprave koje su izdali diplomatski ili konzularni agenti;
- b) na administrativne isprave koje se neposredno odnose na neki trgovinski ili carinski posao.

Član 2

Svaka država ugovornica oslobađa od legalizacije one isprave na koje se primenjuje ova konvencija i koje treba da se upotrebe na njenoj teritorij. Legalizacija u smislu ove konvencije predstavlja formalnost kojom diplomatski ili konzularni agenti one zemlje na čijoj teritoriji isprava treba da se upotrebi, potvrđuju verodostojnost potpisa, svojstvo u kojem je potpisnik te isprave postupio i, u slučaju potrebe, istovetnost pečata ili žiga kojim je ta isprava snabdevena.

Član 3¹⁾

Jedina formalnost koja može da se zahteva za potvrdu verodostojnosti potpisa, svojstva u kojem je potpisnik isprave postupio i, u slučaju potrebe istovetnosti pečata ili žiga kojim je ta isprava snabdevena, jeste stavljanje potvrde navedene u članu 4, i izdate od strane nadležnog organa one države od koje isprava potiče.

Međutim, ni formalnost navedena u prethodnom stavu ne može se zahtevati ako je ona zakonima, propisima ili običajima koji su na snazi u državi gde se isprava upotrebljava ili sporazumom između dve ili više država ugovornica, ukinuta, uprošćena ili je takva isprava oslobođena legalizacije.

¹⁾ Potpuni tekst Završnog akta videti u aktima i dokumentima IX zasedanja (1960. - sveska 1).

Član 4

Potvrda predviđena u članu 3, stav prvi, stavlja se na samu ispravu li na njen dodatak; ona mora biti saobražena obrascu priloženom ovoj konvenciji.

Ona međutim, može biti sastavljena na službenom jeziku one vlasti koja je izdaje. I navodi koje ona sadrži mogu biti stavljeni na nekom drugom jeziku. Ali naslov "Apostille (Convention de la Haye du 5 octobre 1961)" mora da glasi na francuskom jeziku.

Član 5

Potvrda se izdaje na molbu potpisnika ili svakog drugog imaoca isprave.

Propisno ispunjena, ona potvrđuje verodostojnost potpisa, svojstvo u kojem je potpisnik isprave postupio i, u slučaju potrebe, istinitost pečata ili žiga kojim je isprava snabdevena.

Potpis, pečat ili žig na potvrdi oslobođeni su overe.

Član 6

Svaka država ugovornica odrediće odgovarajuće organe vlasti nadležne za izdavanje potvrde predviđene u članu 3 stav prvi.

O tome određivanju ona će izvestiti Ministarstvo inostranih poslova Holandije, prilikom deponovanja svog instrumenata o ratifikaciji ili pristupanju, ili svoje izjave o proširenju. Ona će to Ministarstvo izvestiti i o svakoj promeni nastaloj u određivanju tih organa vlasti.

Član 7

Svaki organ vlasti označen shodno članu 6 mora imati knjigu ili kartoteku u kojoj vodi izdate potvrde, i to:

a) redni broj i datum potvrde;

b) ime potpisnika javne isprave i svojstvo u kojem je on postupio, ili za isprave na kojima nema potpisa, označenje one vlasti koja je stavila pečat ili žig.

Na traženje svakog zainteresovanog lica, vlast koja je izdala potvrdu dužna je da proveriti da li se podaci upisani u potvrdu slažu s podacima u knjizi ili kartoteci.

Član 8

Ako između dve ili više država ugovornica postoji ugovor, konvencija ili sporazum, koji sadrži odredbe na osnovu kojih overa potpisa, pečata ili žiga podleži izvesnim formalnostima, ova konvenciona to ukida samo ako su navedene formalnosti strožije od one koja je predviđena u članovima 3 i 4.

Član 9

Svaka država ugovornica preduzeće potrebne mere kako bi se izbeglo da njeni diplomatski ili konzularni agenti pristupaju legalizaciji u slučajevima za koje ova konvencija propisuje oslobođenje od toga.

Član 10

Ova konvencija otvorena je za potpis onih država koje su bile predstavljene na IX zasedanju Haške konferencije za međunarodno privatno pravo, kao i za potpis Irske, Islanda, Lihtenštajna i Turske.

Ona će biti ratifikovana, i ratifikacioni instrumenti predati na čuvanje Ministarstvu inostranih poslova Holandije.

Član 11

Ova konvencija stupa na snagu šezdesetog dana od deponovanja trećeg ratifikacionog instrumenta predviđenog u članu 10 stav 2.

Za svaku državu potpisnicu koja je bude ratifikovala naknadno, konvencija će stupiti na snagu šezdesetog dana od deponovanja njenog ratifikacionog instrumenta.

Član 12

Svaka država koja nije pomenuta u članu 10 može da pristupi ovoj konvenciji posle njenog stupanja na snagu, u smislu člana 11 stav prvi. Instrument o pristupanju predaće se na čuvanje Ministarstvu inostranih poslova Holandije.

Pristupanje će imati dejstvo samo u odnosima između države koja pristupa i onih država ugovornica koje ne budu stavile prigovor na to u roku od šest meseci po prijemu saopštenja predviđenog u članu 15 pod d). Takav prigovor saopštava se Ministarstvu inostranih poslova Holandije.

Između države koja pristupa i onih država koje ne stave prigovor na to pristupanje, konvencija stupa na snagu šezdesetog dana po isteku roka od šest meseci pomenutog u prethodnom stavu.

Član 13²⁾

Prilikom potpisivanja, ratifikovanja ili pristupanja svaka država može da izjavi da ovu konvenciju proteže na sve teritorije koje ona predstavlja u međunarodnim odnosima ili na jednu ili više njih. Ta izjava počinje da proizvodi dejstvo u času kad konvencija stupa na snagu za tu državu.

Posle toga, svako proširenje takve vrste saopštiće se Ministarstvu inostranih poslova Holandije.

Kad se izjava o proširenju daje prilikom potpisivanja ili ratifikovanja, konvencija stupa na snagu za teritorije predviđene shodno odredbama člana 11. Kad se izjava o proširenju daje prilikom pristupanja, konvencija stupa na snagu za teritorije predviđene shodno odredbama člana 12.

²⁾ Treba predvideti da će u instrumentu koji Ministarstvo inostranih poslova Holandije bude otvorilo za potpis, sadržina stava 3 glasiti: "Kad izjavu o proširenju bude dala država koja je potpisala i ratifikovala konvenciju, ova će stupiti na snagu za teritorije predviđene shodno odredbama člana 11. Kad izjavu o proširenju bude dala država koja je pristupila konvenciji, ova će stupiti na snagu za teritorije predviđene u smislu odredaba člana 12."

Član 14

Važnost ove konvencije traje 5 godina, računajući od dana njenog stupanja na snagu shodno članu 11 stav prvi, što važi i za one države koje je naknadno ratifikuju ili joj pristupe.

Konvencija će se obnavljati prećutno po isteku svakih pet godina, izuzev u slučaju otkaza.

Otkaz se dostavlja Ministarstvu inostranih poslova Holandije, najmanje šest meseci pre isteka roka od pet godina.

On može da se ograniči samo na izvesne od onih teritorija na koje se konvencija primenjuje.

Otkaz važi samo za državu koja ga je dala. Konvencija ostaje na snazi za ostale države ugovornice.

Član 15

Ministarstvo inostranih poslova Holandije obavestiće države predviđene u članu 10, kao i one države koje joj budu pristupile shodno odredbama člana 12:

- a) o saopštenjima predviđenim u članu 6, stav 2;
- b) o potpisima i ratifikacijama predviđenim u članu 10;
- c) o datumu stupanja na snagu ove konvencije, shodno odredbama člana 11 stav prvi;
- d) o pristupanjima i prigovorima predviđenim u članu 12, kao i o datumu stupanja u dejstvo tih pristupanja;
- e) o proširenjima predviđenim u članu 13 i o datumu njihovog stupanja u dejstvo;
- f) o otkazima predviđenim u članu 14 stav 3.

U potvrdu čega su dole potpisani, propisno ovlašćeni, stavili svoj potpis na ovu konvenciju.

Sačinjeno u Hagu, 5. oktobra 1961. godine na francuskom i engleskom, s tim da je francuski tekst verodostojan u slučaju razlike u tekstovima, u jednom primerku koji će biti predat na čuvanje Arhivi Vlade Holandije, i čiji će po jedan overen prepis, veran originalu,

diplomatskim putem biti dostavljen svakoj državi koja je bila predstavljena na IX zasedanju Haške konferencije za međunarodno privatno pravo, kao i Irskoj, Islandu, Lihtenštajnu i Turskoj.

Za Saveznu Republiku

Nemačku: dr J. Löns, s.r.

Za Austriju: dr. Georg Afuhs, s r.

Za Francusku: Etienne Cod'dan, s.r.
9. oktobra 1961.

Za Grčku: P. A. Verykios, s.r.

Za Luksemburg: J. Kremer, s.r.

Za Ujedinjeno Kraljevstvo Velike

Britanije i Severne Irske: A. N. Noble, s.r.
19. oktobra 1961.

Za Švajcarsku: M. Scherler, s.r.

Za Jugoslaviju: Rade Lukić, s.r.

(pod rezervom ratifikacije)

Prilog

OBRAZAC POTVRDE

Potvrda će imati oblik kvadrata, sa stranom od 9 santimetara najmanje

A P O S T I L L E

(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)

1. Zemlja: _____

Da je ova javna isprava

2. potpisana od strane _____

3. u svojstvu _____

4. snabdevanja pečatom, žigom _____

tvrdi

5. u _____ 6. na dan _____
7. (naziv organa vlasti) _____

8. pod br. _____
9. Pečat (žig): _____ 10. Potpis _____

+
[Ispravku](#) - **SL SRJ - Međunarodni ugovori, 10/2002-22.**

Vidi:

Član 2

Ova uredba stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u "Službenom listu FNRJ"

Savezno izvršno veće

R. s. br. 79
21. maja 1962. godine
Beograd

Predsednik Republike,
Josip Broz Tito, s.r.

IZMENE

Po izvršenom sravnjenju sa izvornim tekstom, utvrđeno je da se u tekstu Uredbe o ratifikaciji Konvencije o ukidanju potrebe legalizacije stranih javnih isprava, objavljenom u "Službenom listu FNRJ - Dodatak Međunarodni ugovori i drugi sporazumi", br. 10/62, potkrala niže navedena greška, pa se daje

Ispravka Uredbe o ratifikaciji Konvencije o ukidanju potrebe legalizacije stranih javnih isprava

Ispravka je objavljena u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori", br. 10/2002 od 15.11.2002. godine.

U prevodu obrasca potvrde priloženom uz Konvenciju, u tekstu na francuskom jeziku, u zagradi, umesto reči: "la" treba da stoji reč "La".

Iz Saveznog sekretarijata za zakonodavstvo, Beograd, 22. avgusta 2002. godine.